

kommunerne. Og så kan det jo ikke nytte noget, at man bare laver en kvalitetsstandard, hvis man på forhånd ved, at man ikke kan leve op til den. Så må man jo komme og sige: De kvalitetsstandarder og det, lovens intentioner koster, jamen de penge må så bevilges.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes egentlig, hvis man droppede de ideologiske ører og prøvede at høre efter, hvad CD's ordfører siger, at så er der faktisk megen grund til set fra mit politiske standpunkt at rose CD's synspunkt, nemlig at vi har været igennem en årrække, hvor der har været så mange trylleformularer om, at hvis man bare effektiviserede, og sidst: hvis man bare privatiserede hele dytten, så klarede man de her problemer. Og det ved enhver, der færdes i det virkelige liv, ikke holder.

Og derfor synes jeg faktisk, CD fortjener megen ros for den erkendelse, at skal det ikke bare blive snak, og skal vi levere bedre forhold for de sindslidende, for misbrugerne, for de hjemløse, for de ældre, der ikke får hjemmehjælp, for dem, der ikke får en plejehjemsplads, så kan man ikke klare det her ved mystifikationer. Så er man nødt til at nå til den erkendelse, at så skal der flere hænder til, som det blev sagt fra CD's ordfører. Det er jo ikke så dårlig en erkendelse i et samfund, der stadig bokser med arbejdsløsheden, som er et stort problem. Så jeg vil bare takke CD for et – synes jeg – kloget stedfortrædende ordførerindlæg.

Anders Samuelson (RV):

På Det Radikale Venstres vegne vil jeg gerne starte med at takke Enhedslisten for at have taget initiativ til denne forespørgsel om regeringens initiativer for at øge den sociale tryghed i samfundet.

Social tryghed og fornyelse af velfærdssamfundet er netop en af de allervigtigste, hvis ikke den vigtigste sag, som vi har arbejdet for i denne her regering siden 1993, og som fortsat har den allerhøjeste prioritet.

Vi ønsker et samfund, der er indrettet sådan, at de svageste får den nødvendige hjælp og støtte, et samfund med et sikkerhedsnet, der sikrer, at de, der ikke kan klare sig selv, alligevel får mulighed for at leve et anstændigt liv, og et samfund, hvor systemerne er skruet sådan sammen, at den enkelte har mulighed for at deltage i og bidrage til fællesskabet.

Men en fortsat udvikling af velfærdssamfundet kræver, at vi løbende tager en debat om, hvordan systemerne indrettes bedre, så ingen tabes, og det er derfor, vi er glade for denne forespørgselsdebat, for selv om regeringen har gjort meget for at øge den sociale tryghed, så er der selvfølgelig stadig væk problemer og steder, hvor man kan pege på, at det eventuelt kunne gøres bedre.

Problemerne her ændrer sig ligesom alt andet i samme takt, som problemerne rundt om i samfundet ændrer sig. Det kræver nye måder at tænke på og nye løsninger. Derfor har regeringen taget initiativ til de såkaldte folkehøringer. Formålet er at få skabt en konstruktiv dialog med befolkningen, at lytte til befolkningen i håb om at få identificeret problemerne og finde ud af, hvordan vi kan få dem løst.

Der er en række områder, som man kunne pege på, hvor der kunne sættes ind:

For det første er der spørgsmålet om den negative sociale arv, som det stadig væk ikke er lykkedes at få brudt på tilstrækkelig vis.

I Det Radikale Venstre arbejder vi for et samfund, hvor alle som udgangspunkt har lige muligheder for at udvikle sig og udfolde sig. Det er uanstændigt, at der stadig findes børn og unge i Danmark, der som udgangspunkt ikke har og ikke får de samme muligheder som andre borgere. At forældres sociale problemer automatisk videreføres til næste generation, er problematisk, og der er behov for en forstærket indsats for at få brudt den onde cirkel. Derfor er det også godt, at regeringen har taget initiativer på dette område, som vi også vil følge meget nøje fra Det Radikale Venstres side.

Et andet område, som ligger Det Radikale Venstre på sinde, er det rummelige arbejdsmarked. For os er det rummelige arbejdsmarked også forbundet med social tryghed. Passiv forsørgelse giver ikke velfærd for den enkelte. Velfærd handler i højere grad om at være med i fællesskabet og få en mulighed for at bidrage til det.

I de seneste år har Danmark oplevet et markant fald i ledigheden, men alligevel er der stadig væk mange, som ikke har fået chancen på arbejdsmarkedet, eller som har svært ved at fastholde tilknytningen til arbejdet. Derfor skal der fortsat gøres en særlig indsats for de mennesker, der i kortere eller længere perioder har brug for på særlige vilkår at kunne vinde fodfæste på arbejdsmarkedet, ellers risikerer de at blive holdt permanent udenfor.